

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

5. De Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

h. t. c. penult. de Elect. extravag. 2. h. t.

Simoniae confidentialis poenas statuit Pius IV. in Bulla, *Romanum Pontificem*: & Pius V. in Bulla, *Intolerabilis* &c. ut annullata tali simoniacâ collatione & reservato illo beneficio sedi Apostolicae, Episcopi & superiores committentes hanc simoniam, interdictionem ingressus in Ecclesiam, inferiores autem excommunicationem reservatam incurrant, & præterea ille, qui beneficium simoniacè accepit, non tantum inhabilis fiat ad idem beneficium postea obtinendum, sed etiam omnibus beneficiis prius obtentis privetur, quod tamen DD. non de privatione ipso jure, sed per sententiam judicis intelligunt cum Leif. d. c. 35. *dubio 26.* Istud quoque adnotandum est, quod ad incurrendas poenas simoniae *confidentialis* non requiratur, ut contractus ex utraque parte sit impletus, quia refertur ad diversa tempora, unde sufficit, si Episcopus hoc pacto beneficium contulerit, & alter acceptarit, ut v. g. postquam questum resignetur consanguineo Episcopi, quavis illa resignatio necesse non interveniat.

Sciendum postremo, quamvis alias de jure civili in contractu turpi, si tam dans, quam accipiens turpiter seu contra bonos mores egerit, melior dicatur conditio possidentis. *Ubi Cod. de Conditione ob turpē causam.* tamen in contractu simoniaco rectè per sententiam judicis imperari posse, ut pretium Ecclesiae injuriatè vel pauperibus, aut alijs pro causis restituatur. *c. audirimus h. t.* quare de re videri poterit *Cov. cit. loco s. 2. tit. 4.*

TITULUS IV.
Ne Prælati vices suas vel Ecclesias sub annuo censu concedant.

SUMMARIA.
1. Ratio prohibitionis hujus Tit.

2. Poena contra venientibus statuta.

FX hoc titulo confirmatur, quod in superiori tradidimus, videlicet jurisdictionem Ecclesiasticam esse materiam Simoniae, unde hic prohibentur Episcopi, alique Prælati, ne vices suas, id est, suam jurisdictionem, vel etiam quodcumque aliud Ecclesiasticum officium, ut Vicariatum, Archipresbyteratum, Decanatum, &c. alijs vendant pro temporali pretio, vel concedant sub tali onere, ut ipsis annua pensio solvatur. Rationem etiam convenientiæ addit Barb. *in c. 2. h. t. n. 2.* ne illi, qui sua officia pecuniâ acquisiverunt, gravent homines poenis & exactionibus pecuniariis, aut alijs modis potius lucro proprio, quam spirituali fidelium comodo intendant. Quare magis congruit, ut Episcopus det suo Vicario & Officialibus sufficiens beneficium vel stipendium pro labore, quem habent in administratione officij, ut ita gratis & sine querela justitiam subditis exhibeant. Poena hujus prohibitionis statuitur, ut officialis redimens officium pecuniâ privetur illo, & a Prælato potestas conferendi tale officium auferatur; quam tamen poenam non ipso jure, sed per sententiam judicis infligi, latius colligitur, *ex c. 1. & 2. h. t.* ubi textus non dicit, privatus sit, sed privetur, scilicet per Judicem superiorem,

TITULUS V.
De Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.

SUMMARIA.
1. Quia nomine Magistris hic intelligatur?
2. Quales Magistri in Ecclesiis cathedralibus de jure, maxime Tridentini debeant constitui?
3. Magistri Theologiae etiam absentes gaudent fructibus suorum beneficiorum.
4. Et quid de altarum Facultatum Magistris?
5. Magistri Theologiae, si in sua Ecclesia doceant, habentur etiam praesentibus in Choro.
D d d d d 2 6. Clerici

6. Clerici studentes cum licentia Episcopi Theologiae vel Juri Canonico etiam in absentia gaudent fructibus beneficiorum.
7. Parochus & Curatus post Conc. Trid. non conceditur amplius talis licentia.
8. Prohibitio, ne quid accipiatur pro licentia docendi, est tantum Juri Ecclesiastico: nisi haec licentia à Prælo ecclesiastico ex officio detur.
9. Professores possunt exigere stipendia pro doctrina.
10. Quando pro Gradibus Academicis aliquid liceat exigere?

Hunc titulum Compilerator annexit materiae de *Simonia* propter prohibitionem exigendi aliquid pro licentia docendi: quia tamen generaliter etiam tractat de *Magistris*, de his quaedam scitu digna praemittemus.

1. *Magistri* nomine hic intelliguntur tam SS. Theologiae, & SS. Canonum, quam aliarum facultatum aut artium liberalium Professores, Lectores vel Doctores. De his statuitur in primis in *c. 1. 4. & ult. h. t.* ut in singulis Ecclesiis Cathedralibus constituantur Magistri, qui saltem Grammaticam doceant, assignata eis congrua praebenda, seu proventibus pro salario & sustentatione: in Metropolitana vero Ecclesia habeatur etiam Magister SS. Theologiae, cui similiter à Capitulo providendum sit. Deinde à Conc. Trident. *sess. 5. de Reform. c. 1.* constitutum est, ut etiam in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, ubi Civitas est populosa & redditus sufficientes, Magister Theologiae institueretur, Insuper in Monasteriis & Coenobis Regularium sacra Scripturae Lectio haberetur.
2. Magistrorum docentium Theologiam etiam extra suas Ecclesias & beneficia, privilegium est, quod non minus, quam si in iis residerent, fructus beneficiorum suorum integre percipere possunt, non tantum per quinquennium, sed quamdiu in docendo persistunt. *c. quia nonnullis. 4. h. t. & ibi DD. Rebuffus in Praxi beneficior. tit. Dispensatio, de non residendo. num. 25.*

Nec refert, quod in *c. fin.* videatur id

restringi ad quinquennium: nam quinquennium illud referretur ad studentes & docentes, non autem ad docentes, ut nota Barb. in *d. c. fin. n. 5.* Quod de Magistro Theologiae dictum est, etiam de Praedicatoribus SS. Canonum procedere tradunt cum Panorm. in *c. licet. 32. n. 1. de Praebend.* De aliarum Facultatum Professoribus fecus de Jure communi videtur: advenimen etiam istis, si in publica Universitate doceant, conceditur per Bullam Eugenianam ad omnem Universitatem extenditur etiam idem Barb. in *Consult. Canon. 1. fol. 88. dub. 1.* Videatur etiam *Capitulum Benefic. p. 3. c. 2. n. 56.* Specialiter circa Theologiae Professores & Magistros XIII. concessum fuisse refertur in *Decretis Card. ad d. c. 1. Concil. Trident. n. 22.* si in Ecclesia sua doceant, non tantum in Chibus beneficii, sed etiam quoslibet distributionibus, ac si in Choro decesserint gaudere possunt, non tantum pro quibus quibus docent, sed toto die.

Ut vero Clerici etiam in doctrina & studiis proficiant, simili modo iisdem conceditur in *d. c. fin.* ut absentes etiam licentia Praelati in studio Theologico (admodum studio Canonico tradunt DD.) gaudere nihilominus fructibus suorum beneficiorum possint, sed per quinquennium tantum praedictum absolvi facile potest. Licentia autem Curatis & Parochis quoque in studio Theologico concedatur usque ad septimum, tamen post Constitutionem Conc. Trident. *sess. 22. de Reform. c. 1.* illam licentiam non posse amplius concedi, decretum fuisse à S. Congregatione Cardinalium fert Barb. in *c. relatum. 4. de Cler. n. 7.* cum pluribus citatis.

In altera hujus rubricae parte subijungitur prohibitio, ne pro licentia docendi, sine obtinenda professorum aliquid temporarie

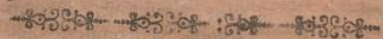
gat is. ad quem talem licentiam vel professuram concedere pertinet. Quia tamen professura liberalium artium ex se non est aliquid spirituale, imò nec ipsius Theologiæ, quatenus dicitur scholasticus est, qui ut in schola proponitur, non ordinatur principaliter ad salutem animæ, sed ad instructionem potius & eruditionem discipulorum, & ita actus naturalis est, licet ex consequenti illa doctrina à discipulo accepta ad salutem animæ accommodari possit, idè plerisque placet, hanc exactionem pro licentia docendi esse tantum jure Ecclesiastico tanquam inconvenientem prohibitam, non autem propriè Simoniacam, nisi eo casu, quo Praeatus Ecclesiasticus, cui ex officio competit professuram aliquam unà cum beneficio conferre, pro licentia docendi à beneficiato aliquid specialiter exigat.

Non autem prohibetur in hoc tit. quin Professores possint erigere congruam mercedem & stipendium pro sua doctrina, cum illi possent, tamen doctrina inter spiritualia reputaretur, sicut in tit. de Simonia de Clericis diximus, qui pro lectione Missarum, vel alijs servitijs spiritualibus honestum stipendium habere possunt. Nemo enim, teste Apostolo 1. ad Corinth. 9. suis stipendijs vivat, & qui seminat spiritualia, metere potest temporalia: peccabunt tamen Professores artium contra iustitiam commutativam, si habentes sufficiens stipendium insuper aliquid à discipulis exigant, nisi liberaliter offeratur, vel extraordinarium laborem aut instructionem, ad quam ex pacto stipendiali non tenentur, eis impendant, sicut tradit Panorm. inc. quia nonnulli hoc tit. num. 3. sed

Inquit: si pro licentia docendi non licet exigere pecuniam, quomodo ergo pro gradu Magisterij & Doctoratus ab Universitatibus exigatur, cum tamen in tali

gradu Principale sit docendi, & interpretandi licentia.

10. In gradu Magisterij vel Doctoratus 10 plura posse considerari, quæ sunt pretio æstimabilia? ut primo, labor & incommoditas examinantium, approbantium, & assistentis Universitatis in tali gradu. Secundo Gradus ipse quatenus publicum testimonium scientiæ & doctrinæ, Tertio honor temporalis per gradum collatus. Quarto communicatio privilegiorum gradu annexorum. Ex his ergo titulis merito aliquid pro Gradibus Academicis exigi & accipi potest.

TITULUS VI.
De Judæis, Saracenis, & eorum Servis.

SUMMARIUM.

1. Qui sint & unde dicantur Saraceni?
2. Licetum est tolerare Judæos, & magis tolerentur, quam Hæretici?
3. Non permittitur tamen Judæis novas synagogas aedificare, aut veteres ampliare.
4. Conversatio cum Judæis & Infidelibus quatenus sit prohibita?
5. Judæi & Saraceni à Christianis distincto habitu uti debent.
6. Pæna eorum tam Canonica, quam Civilis, qui illicitum commercium cum Infidelibus exercent.
7. Quales conversatio cum Judæis & Infidelibus licita esse possit?
8. Prohibitum est Judæis tribuere officium vel jurisdictionem inter Christianos.
9. An liceat Infidelibus propter infidelitatem & bellum inferre?
10. Judæi & Infideles ad fidem directè cogi non possunt; indirectè tamen bene, si resistant Evangelii prædicationi.
11. In suis parentibus eorum filij non sunt baptizandi, exceptis certis casibus, qui enumerantur num. 12.
12. Servi & Filij familias ex Judæis vel gentilibus conversi liberantur à potestate eorum.

Ddd ddd 3

Qui-